

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2849/2019
25.09.2019. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Божидара Вујичића, др Илије Зиндовића, Бранислава Босиљковића и Бисерке Живановић, чланова већа, у правној ствари тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Стеван Васић, адвокат из ..., против тужених ББ из ..., чији је пуномоћник Немања Тодоровић, адвокат из ... и ВВ из ..., ради стицања без основа по тужби и ради исплате по противтужби ББ, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3786/17 од 12.07.2018. године, у седници одржаној 25.09.2019. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3786/17 од 12.07.2018. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3786/17 од 12.07.2018. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Другог основног суда у Београду П 2740/15 од 17.01.2017. године, ставом првим и другим изреке одбијен је тужбени захтев којим је тужилца тражила да се обавезу тужени да јој, на име стицања без основа за стан у приземљу куће бр. .. површине 74 м² у ул. ... у ... за период од 02.09.2000. године до 04.10.2012. године, за 5/96 идеалних делова исплате износ валоризован законском затезном каматом почев од доспећа сваког месечног износа до 04.10.2012. године и то: тужена ББ укупно 304.885,61 динара, и то главни дуг од 166.328,12 динара и камата од 138.557,49 динара са законском затезном каматом на главни дуг почев од 05.10.2012. године па до исплате, са приписом обрачунатој камати на дан исплате и износа камате од 138.557,49 динара обрачунате до 04.10.2013. године и тужени ВВ укупно 139.835,91 динара, и то главни дуг од 79.832,16 динара и камата од 60.003,75 динара са законском затезном каматом на главни дуг почев од 05.10.2012. године па до исплате, са приписом обрачунатој камати на дан исплате и износа камате од 60.003,75 динара обрачунате до 04.10.2013. године, а тужени ВВ и за гаражу другу лево површине 18,53 м² у ул. ... бр. .. у ... за период од 02.09.2000. године до 04.10.2012. године, за 5/96 идеалних делова исплати износ валоризован законском затезном каматом почев од доспећа сваког месечног износа до 04.10.2012. године укупно 49.418,19 динара,

и то главни дуг од 27.370,93 динара и камата од 22.047,26 динара са законском затезном каматом на главни дуг почев од 05.10.2012. године па до исплате, са приписом обрачунатој камати на дан исплате и износа камате од 22.047,26 динара обрачунате до 04.10.2012. године. Ставом трећим изреке одбијен је противтужбени захтев којим је тужена противтужиља тражила да се тужиља противтужена обавезе да јој на име изведених нужних радова на кући исплати 33.909,16 динара са законском затезном каматом од 31.08.2005. године до исплате. Ставом четвртим изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 3786/17 од 12.07.2018. године, ставом првим изреке одбијене су као неосноване жалбе тужиље и тужене ББ и првостепена пресуда потврђена у ставовима првом, трећем и делу става четвртог изреке који се односи на тужиљу и тужену. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиља је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, указујући на неуједначену судску праксу.

Тужена ББ је поднела одговор на ревизију тужиље.

Тужба у овој правној ствари поднета је 22.08.2000. године, али је првостепена одлука којом је одлучено о тужбеном захтеву укинута решењем Апелационог суда у Београду Гж 3218/14 од 22.09.2015. године, па се у конкретном случају примењују одредбе Закона о парничном поступку који је објављен у „Службеном гласнику РС“ бр.72/11 ... 87/18, на основу члана 506. став 2. истог Закона.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Сл. Гласник РС“ бр. 72/11 ... 87/18), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом одлучено је о тужбеном захтеву тужиље ради стицања без основа којом је тужбени захтев тужиље одбијен као неоснован, као и о противтужбеном захтеву тужене ББ ради исплате, којом је противтужбени захтев тужене одбијен као неоснован. У конкретном случају, Врховни касациони суд је нашао да су нижестепени судови према чињеницама утврђеним у овој правној ствари донели одлуку у складу са правним ставом који је изражен кроз одлуке Врховног касационог суда, због чега нема услова за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној, а ради разматрања правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Указивање у ревизији на одлуку Окружног суда у Београду, не указује нужно и на другачији правни став изражен у тој одлуци, јер

правилна примена права у споровима са тужбеним захтевом као у овој правној ствари, зависи од утврђеног чињеничног стања. Како правилна примена права у споровима са тужбеним захтевом као у конкретном случају зависи од чињеничног стања утврђеног у поступку на коме је заснована судска одлука, произилази да у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, што значи да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, на основу чега је и одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба ради накнаде штете поднета је 22.08.2000. године, а побијана вредност предмета спора је 304.885,61 динара. Овај износ, према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, представља динарску против-вредност испод 40.000 евра.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена.

На основу члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић